

Για το Πανεπιστήμιο

Τον περασμένο μήνα, σε άρθρο του στα "ΝΕΑ", , με τίτλο "S.O.S." για το Πανεπιστήμιο", καταπιάστηκε ο κ. Τάκης Χ"Δημητρίου με τις εναντίον του Πανεπιστημίου επιθέσεις. Μεταξύ άλλων, παρατηρούσε ότι, "μόλις δούμε μια καινούργια ιδέα να διατυπώνεται ή μόλις δούμε ένα νέο θεσμό να εμφανίζεται, εξορμούμε ακάθεκτοι να τα καταστρέψουμε".

Μιλώντας ειδικά για το Πανεπιστήμιο, παρατηρούσε ότι "καθυστερήσαμε περισσότερο από τριάντα χρόνια την ίδρυσή του. Κί'όταν ύστερα από τόσους αγώνες και αγωνίες άρχισε να υπάρχει, ξεκινήσαμε μίαν απίστευτη σε φανατισμό εκστρατεία εκθεμελίωσής του".

Θέλουμε ευθύς εξαρχής να συγχαρούμε τον κ. Χ"Δημητρίου για τη σθεναρή του στάση έναντι αυτών, που είτε το καταλαμβαίνουν είτε όχι, υπονομεύουν το Πανεπιστήμιο με τις εναντίον του επιθέσεις και τις γενικότερες τους αντικρύσεις.

Είναι η γνώμη μας ότι, κάποιοι προσπαθούν να φέρουν τα πάντα στα δικά τους μέτρα, παραγνωρίζοντας ότι δεν είναι μόνοι σ'αυτό τον τόπο αλλά ότι αυτή τη χώρα κατοικούμε 750.000 τόσες χιλιάδες άνθρωποι, που οι περισσότεροι δεν έχουμε τις δικές τους ιδέες και ανάγκες. Από τις αντικρύσεις τους φαίνεται να απουσιάζει εντελώς το όραμα και η αντίληψη της σύγχρονης εξέλιξης. Όχι μόνο αντικρύζονται τα πράγματα στατικά αλλά αντιμετωπίζονται σαν να βρισκόμαστε στη δεκαετία του 50, σαν να μην υπάρχει μια ανεξάρτητη χώρα με τριανταεφτά χρόνια ζωής, σαν να μη συνέβησαν αυτά που συνέβησαν το 74 και πλήρως αποστασιοποιημένα από την προσπάθεια που το Κράτος καταβάλλει για επανένωση της χώρας και το χειρότερο, ωσάν ο διαχωρισμός της χώρας στη σημερινή του μορφή να είναι μόνιμος και μη αναστρέψιμος.

Παρά τα κάποια προβλήματα που υπάρχουν, κατά την άποψή μας, ξεκίνησε καλά το Πανεπιστήμιο, με καθηγητικό προσωπικό προερχόμενο από πολλές χώρες και διάφορες εμπειρίες, κάτι που από πρώτη άποψη αποτελεί εχέγγυο για μια πιο ορθολογιστική, προοδευτική και σωστή πορεία. Και αφού ξεκίνησε με καλές προϋποθέσεις το Πανεπιστήμιο, θα περίμενε κανείς ότι θα χαιρόμαστε και θα του τείναμε χείρα βοήθειας, όπου κάτι τέτοιο θα ήταν αναγκαίο. Όμως, αντί τη βοήθεια για την επίλυση των υπαρκτών προβλημάτων, στο Πανεπιστήμιο ανακαλύπτουμε διαρκώς φαντάσματα και μια και δεν μπορούμε να πολεμούμε τα φαντάσματα, καταπολεμούμε το ίδιο το Πανεπιστήμιο.

Το ανώτατο εκπαιδευτικό μας ίδρυμα έγινε για όλους τους Κυπρίους και ο ιδρυτικός του νόμος απαιτεί σεβασμό της ιστορίας, της παράδοσης και του πολιτισμού όλων των κοινοτήτων. Η μόρφωση που θα προσφέρει, λαμβάνοντας τόσο την πολιτική ταυτότητα του λαού όσο και την πολιτισμική ταυτότητα των εθνοτήτων που τον απαρτίζουν, θα πρέπει να προσανατολίζεται προς τις πανανθρώπινες αξίες, την ιστορική ιδιαιτερότητα της Κύπρου και τη θέση της στην Εγγύς Ανατολή, την Ευρώπη και την Παγκοσμιότητα. Το ότι δεν έχει ακόμα καταστεί δυνατή η ενοποίηση της χώρας και η αποκατάσταση της κυπριακής κοινωνίας, δεν

είναι λόγος να αλλάξουμε του Πανεπιστημίου το νομοθετημένο χαρακτήρα, στερώντας του την επικοινωνία με τα παγκόσμια ρεύματα διακίνησης των ιδεών και καταδικάζοντας το στη στενότητα των αντικρύσεων μιας κοινότητας. Είναι καλά να θυμούνται οι επικριτές του Πανεπιστημίου ότι, όπως ανέφερε και η Έκθεση της Διυπουργικής Επιτροπής για το Πανεπιστήμιο, "Η ίδρυση καταλλήλου μορφής και χαρακτήρα Πανεπιστημίου στην Κύπρο, ενισχύει την υπόσταση της ως ανεξαρτήτου Κράτους". Δύσκολα θα επιχειρηματολογούσε κανείς ότι, η υποβάθμιση του Κράτους σε Κοινότητα, το ενισχύει...

Είναι η άποψή μας ότι, δεν μπορεί η διαρκής και ακαθόριστη επίκληση του όρου "ελληνικός", να είναι ταυτόσημη με τη συρρίκνωση των ιδεών και το ρατσισμό. Η προκρούστεια αντιμετώπιση του τι είναι ελληνικότητα, ώστε να αναχθεί στα μέτρα μιας εθνικιστικής πατριδοκαπηλίας, και κάποιου ρατσιστικού πατριωτισμού, αδικεί κατάφωρα τα στοιχεία του ελληνισμού, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτού που ονομάζουμε ελληνορωμαϊκό πολιτισμό και που αποτέλεσε τη βάση αυτού που σήμερα ονομάζουμε ευρωπαϊκό πολιτισμό, στα πλαίσια του οποίου ζούμε ή προσπαθούμε να ζούμε, όσοι ονομάζουμε τους εαυτούς μας Ευρωπαίους.

Αν η ελευθερία της ακαδημαϊκής σκέψης στο Πανεπιστήμιο περιοριστεί ή καλουπιαστεί, δε θα πρόκειται πια για Πανεπιστήμιο αλλά για σχολή εθνικού φρονηματισμού, όπως περίπου γίνεται η διδασκαλία στο στρατό.

Πολύ σωστά παρατηρεί ο κ. Χ"Δημητρίου ότι "η γνώση, η σύγκριση, οι ομοιότητες, οι διαφορές και η κριτική σκέψη, αποτελούν την καλύτερη βάση της αυτογνωσίας, που θα πρέπει να μας διακατέχει, αν θέλουμε φυσικά να επιβιώσουμε ως τόπος και ως λαός".

Να μας επιτρέψει ωστόσο ο κ. Χ"Δημητρίου να παρατηρήσουμε ότι, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η αναφορά του στους νεοκυπρίους δε μας βρίσκει να συμφωνούμε, αφού καθόλου δεν ασχολείται με την ουσία των επιδιώξεων του Νεοκυπριακού Συνδέσμου και το πραγματικό περιεχόμενο των ιδεών του και έμμεσα έστω, φαίνεται να δέχεται το διαστρεβλωμένο περιεχόμενο που αποδίδουν στο Σύνδεσμο οι πολέμιοι του.

Θα επαναλάβουμε για άλλη μια φορά ότι, οι στόχοι του Νεοκυπριακού Συνδέσμου, όπως βγαίνουν μέσα από το καταστατικό και τα κείμενά του, δεν είναι άλλοι από την ενίσχυση του κυπριακού κράτους, την επαναπροσέγγιση των δυο μεγαλύτερων κοινοτήτων της χώρας και την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών. Ακόμα αφιέρωσε μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων του ο Νεοκυπριακός, στην προσπάθεια να διακρίνει κανείς ανάμεσα στην πολιτική και την πολιτιστική ταυτότητα του Κυπρίου, χωρίς δυστυχώς να έχει μέχρι σήμερα καταφέρει να αναιρέσει τη σύγχυση που επικρατεί, αναφορικά με τις δυο έννοιες. Αυτά συνοπτικά αποτελούν το αντικείμενο ενασχόλησης του Νεοκυπριακού Συνδέσμου και όσα άλλα αποδίδονται στο Σύνδεσμο, αποτελούν διαστρέβλωση και γίνονται εκ του πονηρού.

Κατά τα άλλα, με το Σύνδεσμο έχουν κάθε δικαίωμα να διαφωνούν όλοι όσοι δεν επιθυμούν την ενίσχυση του Κυπριακού Κράτους και την επαναπροσέγγιση των δυο κοινοτήτων καθώς επίσης και εκείνοι για τους οποίους η ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών δεν έχει μεγάλη σημασία. Με το Σύνδεσμο μπορεί να διαφωνεί οποιοσδήποτε γι' αυτό που είναι, όχι όμως γι' αυτό που δεν είναι.

Κλείνοντας το σημείωμα αυτό, θα συμφωνήσουμε με τον κ. Χ"Δημητρίου ότι θα πρέπει να πιστώσουμε τις πανεπιστημιακές αρχές και το προσωπικό με καλή προαίρεση και εμείς με τη σειρά μας καλοπροαίρετα, να υποδείξουμε τα οποιαδήποτε λάθη και παραλείψεις. Σίγουρα όμως το Πανεπιστήμιο δε χρειάζεται ούτε την πατριδοκαπηλία ούτε την υπόσκαψη του κύρους του, που προάγει η "Ομάδα Πρωτοβουλίας".

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

28/05/97